

Naše škola v letech 1998 – 2018

Naše škola vznikla pod názvem Pomocná škola pro žáky s více vadami v roce 1998 v prostorách Centra pro zdravotně postižené při ÚSP ve Václavkově ulici č. p. 950. Od svého počátku poskytuje vzdělání žákům se středně těžkým až hlubokým mentálním postižením, kombinovanými vadami nebo autismem. Popud ke vzniku školy dala zejména Mgr. Ludka Jiráňková – ředitelka tehdejšího Centra pro zdravotně postižené (současného Centra 83) a Mgr. Gabriela Vynikalová (později Solničková), která před tím pracovala jako učitelka Zvláštní školy Na Celně v odloučené třídě v prostorách Centra. Právě její zkušenost se vzděláváním a životem žáků s nejtěžším postižením a jejich rodin podnítila snahu o vybudování samostatné školy. Podporou jí byly kolegyně ze školy i vychovatelky z Centra, které velmi pomohly s počátečním rozjezdem a tvořením školní vize. Některé ve škole pracují dosud – vedle Gabriely Vynikalové – Solničkové to jsou Jana Regnerová, Simona Hájková (později Matoušková), Helena Trepáková, Ivana Pánová a Helena Straková.

1. 9. 1998 se začalo učit v pěti třídách třicet žáků. Čtyři třídy byly v budovách Centra ve Václavkově ulici a jedna třída byla zřízena v ÚSP na Lipníku (dnes Domov pod lípou). Hned druhý rok přibýly dvě třídy, jedna v Mladé Boleslavi a druhá na Lipníku. V Boleslavi byly dvě třídy v zeleném pavilonu a tři třídy v patře žlutého pavilonu. Škola se postupem času rozrůstala a prostory v Centru se zrekonstruovaly tak, aby měla škola samostatnou budovu. Od září 2001 až dosud je hlavní budovou školy žlutý pavilon. V roce 2006 bylo nutné hledat další prostory, protože počet tříd se zvýšil na devět. Po dobu pěti let byla jedna třída v pronájmu na 9. ZŠ a od roku 2011 v nové budově Centra 83 v Havlíčkově ulici. V loňském roce se musely pro velký počet nastupujících žáků otevřít nové třídy v objektu Pavilonu DDM v Purkyňově ulici. I na Lipníku se povedlo pronajmout místnost na obecním úřadě, kde je jedna třída od roku 2011 až dosud.

Odloučené pracoviště Lipník

Na odloučeném pracovišti na Lipníku měla práce ve třídách vždy svá specifika. Až na dva byli a jsou všichni žáci klienty Domova pod lípou (dříve ÚSP pro mentálně postižené). Žáci sice nemají tak závažné kombinace postižení, ale nesou si do života vedle svého zdravotního handicapu i sociální znevýhodnění. Mnozí z nich nemají vlastní rodiny, nebo jsou v Domově z toho důvodu, že se o ně jejich vlastní rodina nemůže nebo nechce starat. Řadu let se zde pracovalo ve třech třídách, v roce 2016 byly dvě zrušeny, protože Domov pod lípou nemohl dál pronajímat prostory školy a žáci přestoupili do školy v Benátkách nad Jizerou. Za dobu dvaceti let prošlo lipnickými třídami 48 žáků.

Pedagogové

V prvních letech pracovaly souběžně v každé třídě učitelka a vychovatelka. Velkou pomoc, zvláště s imobilními žáky, zajišťovali mladí muži vykonávající v Centru náhradní vojenskou službu, tzv. civilku. Díky nim se mohly děti s jakýmkoli pohybovým omezením účastnit se všech aktivit. Kde nestačila kola vozíku, tam nastoupily svaly. Všechny překážky se daly zvládnout. V roce 2005 byla „civilka“ zrušena a postupně se začali do školy přijímat asistenti pedagoga. V současné době jsou v každé třídě dva. I jejich role se změnila, stali se nedílnou součástí pedagogického týmu.

Vedení školy

Gabriela Solníčková, která stála u založení školy, je ve funkci ředitelky až dosud. V době její rodičovské dovolené (2002 – 2007) jí velmi dobře zastoupila Simona Hájková. V době jejího působení ve vedení školy jsme všichni, kterým na škole záleželo, prožívali náročné období. Středočeský kraj jako zřizovatel se tehdy snažil provést různá úsporná a organizační opatření. V našem případě se mělo jednat o sloučení se školou při nemocnici. Představa toho, že přestaneme být samostatnou školou, se nikomu nelíbila. Tehdy jsme se jako kolektiv pedagogů a rodičů stmelili a bojovali za udržení samostatnosti školy a zachování naší společné vize o vzdělávání žáků. Jak se říká: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ Díky podpoře rodičů jsme si mohli uvědomit, že je naše škola jedinečná a mnozí z nich si ji vybrali právě z toho důvodu.

Ve funkcích zástupkyně ředitelky se prostřídaly Simona Hájková, Helena Trepáková a v současné době Jana Holubová.

Škola a Centrum 83

Od počátku byla škola součástí Centra, poskytovala vzdělání jejich klientům, využívala prostor Centra i jeho zaměstnance. Bylo běžné, že žáci v době školy docházeli do dílen na pracovní terapii, využívali rehabilitaci, hippoterapii, účastnili se všech jeho akcí a aktivit. Centrum zajišťovalo pomocí svých vychovatelek čas mimo vyučování až do září 2014, kdy vznikla školní družina. Centru a jeho ředitelce Ludce Jiráňkové můžeme zpětně alespoň poděkovat za velkou podporu a pomoc se zapůjčováním a zakupováním pomůcek, pořádáním akcí, financováním vzdělávání pedagogů a dalšími bonusy. Svým přístupem Centrum směřovalo k poskytování komplexních služeb pro lidi s postižením. Změnou vizí sociálních služeb a novým zákonem o poskytování sociálních služeb bylo třeba více specifikovat organizace a došlo tak k postupnému a přirozenému oddělování školy a Centra.

Život ve škole

Škola se snaží nabídnout svým žákům a jejich rodičům klidné a bezpečné zázemí v takřka rodinné atmosféře. V každé třídě je zpravidla šest žáků, pracují s nimi tři pedagogové – vysokoškolsky vzdělaný speciální pedagog a dva asistenti pedagoga. Díky tomu je možné se intenzivně věnovat žákům podle jejich individuálních potřeb. Všichni žáci mají mentální postižení, často mívají velmi omezené komunikační schopnosti, někteří mají smyslové nebo tělesné postižení. V posledních letech stoupl počet žáků s autismem. Každý žák pracuje podle individuálního vzdělávacího plánu vypracovaného podle školního vzdělávacího programu. Cíle, které v IVP stanovujeme, jsou velmi rozdílné. Menšina se naučí základy čtení, psaní, počítání. Důraz je kladen zejména na rozvoj komunikačních schopností, učí se pomocí alternativních metod s podporou obrázků, znaků, gest. Vedle trivia jsou pro další život důležité pracovní dovednosti, někdo se naučí jednodušším domácím pracím, pro někoho je výzva umět se sám obléknout, část žáků je plně odkázána na celoživotní pomoc v oblasti péče o sebe.

Součástí ročního plánu jsou četné návštěvy města, kulturních a společenských akcí, výpravy do přírody, jízda v prostředcích hromadné dopravy. Žáci mají možnost zúčastnit se školy v přírodě, tábora, zimního pobytu na horách. Všechny tyto akce se pořádají s podporou SPMP.

Současnost

Po dvaceti letech usilovné práce a velkého rozvoje v oblasti vzdělávacích možností pro žáky s těžkým postižením se naše škola opět nachází v obtížné situaci. Prostorové možnosti jsou omezené a Centrum 83, které nám hlavní budovu pronajímá, potřebuje rozšířit své služby. Středočeský kraj,

který je zřizovatelem školy, přislíbil vystavění zcela nové budovy. Ke dvacátým narozeninám by to byl krásný dárek. Za dvacet let prošlo školou 187 žáků, kteří zde našli prostředí, kde se mohli cítit dobře, kde našli pochopení pro své zvláštnosti a kde se mohli smysluplně rozvíjet pro další dospělý život.

Květen 2018